

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Meilės!

TARYN LEIGH TAYLOR
Svaiginantis žaidimas

2017 lapkritis-gruodis

Knygute.lt

Tarin Leigh Taylor
(Terin Lei Teilor)

SVAIGINANTIS ŽAIDIMAS

Romanas

Versta iš Taryn Leigh Taylor,
Playing to Win, 2015

© Taryn Leigh Taylor, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin
Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas
į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti
bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai
prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti,
platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti
panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo
sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė
atsakomybė.

© Skaistė Repčytė, vertimas iš anglų kalbos, 2017

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0313-9

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2017

1

– Nustok maivytis, Hol. Atrodai kaip pornožvaigždė.

Holė Evans pažvelgė į operatorių ir šalia stovinčią draugę.

– Na, ačiū, Džėjau. Dabar jaučiuosi daug geriau. Juk mes, profesionalūs sporto žurnalistai, tik ir siekiame būti panašūs į pornožvaigždes, ar ne taip, Kori?

Holė akimirksniu pasigailėjo uždavusi klausimą žurnalistui, kuris vos už kelių pėdų linoleumu išsklotame koridoriuje ruošėsi filmavimui. Kori Baniukas – mylimas Portlando sporto pasaulio autoritetas... bent jau kol kas.

Sklinda gandai, kad ilgalaikiam Portlando žinių kanalo sporto laidų vedėjui Džimui Parceliui galvojant apie karjeros pabaigą, Kori nusitaikė į jo darbo vietą. O tai reiškia, kad visai netrukus gali atsilaisvinti Holės svajonių darbas, o ji tikrai nepraleis progos pasinaudoti susiklosčiusia situacija. Žinoma, jei nesusigadins reputacijos sporto barbės vaidmeniu, kurį atlikti turės ateinančius tris mėnesius.

– Žinoma, – Kori nusišypsojo gerai pažįstama maloninga šypsena, jau tapusia firmine šeštos ir vienuoliktos valandos žinių vinimi. – Gal galėtų kas nors aliejumi ištrinti mano krūtinę?

Jo operatorius sukikeno, o Holės skruostai, besivaržydami su jos ryškiai raudonais drabužiais, užkaitę nu-

raudo. Ji dalykiškai nusišypsojo – maža padėka už tai, kad nenuėjo lengviausiu keliu, bet tai buvo viskas, ką sugebėjo išspausti. Viešpatie, Holė taip pavydėjo Koriui klasikinio pilkais smulkiais raštais marginto kostiumo. Koris po švarku netgi dėvėjo baltus marškinius. Holė už marškinius būtų paaukojusi savo pirmagimį.

– Kaip tai nutiko? – Atsisukusi į Džėjų Bachananą su-
dejavo ji. – Aš esu protinga, išsilavinusi moteris, kuri
eina iš proto dėl visko, kas susiję su sportu, – Holė nu-
delbė akis į savo apgailėtiną trumpą sijoną, bet per taip
liemenėlės kilstelėtą krūtinę nelabai kas buvo matyti.

Eina velniop Viktorija su visomis savo paslaptimis.

– Kada aš tapau televizijos *Hooters*¹ mergina?

Džėjus užvertė akis.

– Ei, tu žinotai, kur veliesi. Po galais, galiu lažintis, kad
vos tik pamačius tavo atrankos vaizdajuostę, Lokhido
galvoje ėmė suktis dolerio simboliai.

Jo žodžiai privertė Holę susigūžti.

– Tai nebuvo atrankos vaizdajuostė, – pabandė prieš-
tarauti. – Dariau tau paslaugą. Ir kovojau prieš neteisy-
bę.

Sutikusi bendradarbiauti su jauna prodiuserių kompa-

¹ Populiarus amerikietiškas restoranų tinklas, kuriame dirba seksualiais drabužiais vilkinčios jaunos merginos (čia ir toliau – vert. pastabos).

nija ir nusifilmuoti juokingame vaizdo įrašė Holė tikėjosi pristatyti satyrišką ir pašiepiantį požiūrį, kaip visuomenės akyse matomos sporto komentatorės moterys. Norėjo žmonėms parodyti stereotipus, su kuriais kasdien susiduria siekdama savo svajonės. Tačiau tapo tikra žaibiškai paplitusio vaizdo įrašo žvaigžde, kuri nieko nenusimano apie ledo ritulį, bet demonstruodama šalimą primenančią sušiauštų šviesių plaukų šukuoseną šla ant ledo pusnuogį užpakalį.

Šiuo vaizdo įrašu susidomėjo Portlando profesionaliosios ledo ritulio komandos generalinis direktorius Ronas Lokhidas. Gaila, bet šis lėkštas pakvailiojimas prieš kamerą tapo geriausiu darbu, kurį jai pasiūlė nuo tada, kai ji baigė žurnalistikos mokyklą.

– Niekam nerūpi, kokio formato buvo ta laida. *Motery ledo ritulio šou* tapo tikra *YouTube* sensacija! Žmonės negali nuo jos atsitraukti ir mėgaujasi kiekviena sekunde. Kalbant apie kostiumus, tu esi gyvas, kvėpuojantis ir aukštakulnius avintis visraktis, padėsiantis atrakinti duris į trokštamą moteriškos auditorijos pasaulį.

– Ir jie kažkodėl sugalvojo, kad šį kilnų tikslą padės pasiekti trumpas sijonas? – tempdama žemyn tą patį apkalbėtą sijoną pasišaipė Holė.

– Po galais, ne! Tai padės išlaikyti vyrų dėmesį, kol tu kalbėsi apie moteriškus reikalus, tokius kaip žaidėjų šukuosenos.

Holė giliai įkvėpė gumos, cemento ir prakaito kvapais

atsiduodančio ledinio arenos oro, kaip išmoko kvailoje jogos pamokoje, kurią prieš dvejus metus iškentėjo geriausios draugės Peidžės paliepimu. Paistalai apie minčių ir kūno vienovę, vidinę taiką ir gilų kvėpavimą ir... ai, velniop visa tai.

Susiimk, princese.

Džėjus teisus. Ji priėmė Portlando Audros pasiūlymą per atkrintamasias varžybas dirbti jų internetinės svetainės žurnaliste ir jei tam, kad priartėtų prie savo svajonių darbo, privalės rengtis kaip ištvirkusi merga, ji taip ir padarys. Patvirtindama savo mintis Holė užtikrintai linktelėjo ir užtrenkė įsivaizduojamas duris, už kurių slėpėsi visos abejonės.

Sirena paskelbė žaidimo pabaigą ir neseniai atsiradusi drąsa kažkur išgaravo. Štai ir jis. Jos debiutas.

Holė nervingai stebėjo, kaip artėja dvidešimt stambių vyrų su pačiūžomis ir visa amunicija.

O kalbant apie seksualumą...

Štai ir jis – Lukas Magvairas: komandos kapitonas, aštuonioliktas numeris, geidžiamiausias kairysis kraštas su geriausiu savo karjeroje trisdešimt septynių įvarčių rezultatu per šių metų sezoną. Jau neminint fakto, kad seksualusis velniūkštis vis dar turi visus dantis – itin retas atvejis šešerius metus žaidžiant profesionalų ledo ritulį. Šis vyras atrodė tiesiog įspūdingai: aukštas, išmuštas prakaito ir įtūžęs dėl pirmojo pralaimėjimo prieš Koloradą.

Holė pagavo jo žvilgsnį ir pasijuto taip, tarsi vienu metu būtų draskoma geismo ir pareigos. Kai Luko akys užkliuvo už jos per krūtinę ankšto švarkelio užsegimo, ji pasijuto tarsi susigėdusi patelė. Vaikinas sulėtino greitį ir pakėlęs savo gražias mėlynas akis nuo jos tarpkrūčio prie veido, atsiskyrė nuo likusių ledo ritulio žaidėjų, kad atsakytų į klausimą. Jos klausimą.

Pagaliau. Didžioji akimirka. Trisdešimt sekundžių su vienu geriausių varžybų žaidėjų. Tačiau užuot paklaususi ko nors reikšmingo, pavyzdžiui, jo nuomonės apie blankų Audros žaidėjų pasirodymą arba precedento neturinčias dvidešimt baudos minučių, ji pagal sutartį buvo įsipareigojusi pasakyti šiuos žodžius:

Aš esu Holė Evans iš Moterų ledo ritulio šou ir šalia manęs stovi Portlando Audros kapitonas Lukas Magvairas! Lukai, prasidėjo atkrintamųjų sezonas, laikas, kai prisimenami prietarai ir visi lygos žaidėjai nustoja skustis, nors apklausos rodo, kad keturioms iš penkių moterių labiau už barzdą patinka švariai skustas vyro veidas. Ar manai, kad tavo skusta barzda galėjo nulemti šios dienos rezultatą? Ar įsibėgėjus atkrintamųjų maratonui galime tikėtis, kad tavo pozicija barzdos klausimu keisis?

Lukas kilstelėjo vieną rudą antakį – vienintelis ženklas, kad bent jau išgirdo *klausimą*. (Jeigu šį žodžių kratinį galima taip vadinti.)

Tada griebė komandos rankšluostį, kurį kažkoks *Spor-*

to šalies padėjėjas užmetė jam ant peties, nusivalė nuo veido prakaitą ir nuėjo šalin.

– Aukštyn nosį, kapitone. Ko toks liūdnas?

Lukas giliai atsiduso ir ėmė raitotis elastinį bintą, užvyniotą ant kojinių ir blauzdikaulių.

– Turi omenyje, be to, kad šiandien, kai mus nušvilpė mūsų pačių arenoje, užsidirbome rekordinį baudos minučių skaičių ir po visko turėsiu pasirodyti spaudos konferencijoje, dar turiu žurnalistas įrodinėti žinąs, kad susimovėme?

Kalbant apie Luką, jų pralaimėjimas Koloradui rezultatu 5:0 turėjo tik vieną teigiamą aspektą – treneris Tageras buvo toks susikrimtęs, kad uždraudė žiniasklaidai pasirodyti persirengimo kambaryje. Lukas bent kiek netrukdomas galės palįsti po dušu, persirengti ir išsilaižyti žaizdas.

Bretas Silingeris, aštuntu šaukimu pakviestas *Audros* žaidėjas, ranka persibraukė per prakaituotas garbanas.

– Na, žinoma. Kai taip sakai. Tačiau pažvelk į šviesiąją pusę! Mes vartomės piniguose, o moterys pačios puola mums po kojomis! Po galais, juk mes turime patį geriausią darbą pasaulyje. Ir patekome į atkrintamąsias, mažuti!

Lukui ėmė mausti skrandį.

– Naujoke, patikėk manimi, aš tikrai žinau, kad patekome į atkrintamąsias.

Ar galėtų pamiršti? Tai buvo ypač svarbu keliems labai turtingiems žmonėms, užimantiems itin aukštas pareigas, kurie... *nekantravo* pamatyti puikų komandos pasirodymą atkrintamosiose varžybose pirmą kartą nuo tada, kai jie prieš penkerius metus pateko į lygą. Kai komanda užsitikrino vietą atkrintamosiose, šis faktas buvo gana akivaizdžiai – ir pakartotinai – pateiktas Lukui.

Be to, pirmą kartą po baisiausio jo gyvenimo vakaro, Lukas vėl žaidė atkrintamosiose. Nors praėjo jau treji metai, bet žaizda buvo kaip niekad gili.

Jis nubruko baisiausius prisiminimus į įsivaizduojamą tamsų stalčių, o kad rankose laiko savo šalną, suprato tik tada, kai save pagavo nykščiu braukantį per dešimto numerio lipduką, kurį pats priklijavo šalmo viduje – talismanas, kuris neleido pamiršti. Giliai atsidusęs Lukas pasistiebė ir padėjo šalną ant viršutinės lentynos.

Dabar aš – komandos kapitonas, – sau priminė Lukas. – Privalau dirbti savo darbą, todėl turiu susitvarkyti su asmeninėmis problemomis. Juk nenuvesiu į pergalę komandos, kuri netikės, kad aš viskuo pasirūpinsiu. Tačiau dabar atrodo, kad komandą vedu tik į ankstyvą iškritimą iš atrankinių varžybų. Jie visi privalo susivokti, kas vyksta aplinkui.

– Mes tikrai ilgai neišsilaikysime atkrintamosiose, jei žaisime taip, kaip žaidėme šiandien. Aš žinau, kad baisu. Ši komanda dar niekada nebuvo patekusi į atkrinta-

mąšias ir nė vienas iš mūsų niekada nelaimėjome čempionato. Bet tai nesvarbu. Privalome parodyti geriausią formą, pergalės troškimą ir ryžtą.

– Ir negalime pasiduoti padidėjusiam žiniasklaidos spaudimui. Ypač dabar, kai skandalingas istorijas ir interviu medžioja net nieko bendra su sportu neturinti žiniasklaida. Viena blondinė manęs paklausė, ar nematau, kad šiandien pralošėme todėl, kad nusiskutau barzdą.

Kol Lukas atsirišo pačiūžas, visas persirengimo kambarys paskendo stingdančioje tyloje. Jis nužvelgė nebylius komandos draugus.

– Ką?

– Na, mes *tikrai* pralaimėjome...

Luko veidas persikreipė iš pasibjaurėjimo.

– Jūs gal juokaujat? Tai pirmosios varžybos! Nė vienas iš mūsų net neužsiauginome barzdos. Jūs tikrai tikite šiais *nesiskusiu barzdos* paistalais?

Naujokas persibraukė per apgailėtinus vienos dienos šerelius.

– Žinau tik tai, kad atėjau laimėti. Jei Grizlio Adamso² įvaizdis padės patekti į čempionatą, tada auginsiu barzdą, kaip senas hipis augina žolę.

² Džonas Grizlis Adamasas – žymus Kalifornijos kalnų gyven-tojas, meškų ir kitų laukinių gyvūnų dresuotojas, auginęs ilgą barzdą.

– Tu supranti, kad trys iš keturių moterų nemégsta barzdų? – Irzdamas, kad pacitavo žurnalistės pateiktą statistiką, Lukas nusitraukė nuo kojos pačiūžą.

Silindžeris filosofiškai pažvelgė jam į akis.

– Nusiskusi – pasiguldysi vieną merginą. Užsiauginsi barzdą – laimėsi čempionų žiedus ir panos ant kaklo karsis visą likusį gyvenimą. Tu rimtai, Magsai? Jei moteris su tokia kaip tos žurnalistės figūra pavadintų mane karščiausiu mėnesio ledo ritulininku, atsakyčiau net ir į patį kvailiausią klausimą.

Bandydamas atlaisvinti kitą pačiūžą Lukas nutilo.

– Apie ką tu kalbi?

– Tu rimtai? – Silindžeris akivaizdžiai stebėjosi. – Holé Evans? *Moterų ledo ritulio šou?*

Lukas abejingai gūžtelėjo.

– Vyrti, ji – tikra *YouTube* žvaigždė! Ji sukūrė tą žaibiškai paplitusį mergaitišką vaizdo įrašą apie ledo ritulį. Ir jame tave pavadino karščiausiu lygos žaidėju. Aukščiausi vadovai tiesiog maldavo, kad ji per atkrintamąsias būtų mūsų internetinės svetainės reportere! Ar galite patikėti? Mūsų saldainiukas nežino, kas tokia Holé Evans!

Silindžerio pareiškimas iššaukė švilpimo ir juoko bangą. Lukas atsisuko į savo puolėją Eriką Džeikobsą. Galingas centras tik gūžtelėjo plačiais pečiais ir papurtė galvą. Lukui palengvėjo, kad jis ne vienintelis, kuris ne-

supranta, apie ką sukasi kalba.

– Gerai gerai, – Lukas palaukė, kol nutils triukšmas persirengimo kambary. – Vyručiai, nesiblaškykime. Galbūt varžybos pasibaigė, bet mūsų darbas toli gražu dar nebaigtas.

Darbas, kai tenka analizuoti baisiausią žaidimą, kokį žaidė per daugelį metų. *Žurnalistai, ta šakalų gauja, suvalgys mane gyvą*, – liūdnai pagalvojo Lukas. Jis nusivilko likusius drabužius ir patraukė į dušą.

Tačiau tokią kainą moka žmogus, ant kurio marškinėlių puikuojašis raidė K. Kaina norint gyventi darant tai, ką gyvenime mėgo labiausiai. Garbė ir privilegija, jau nekalbant apie tai, kad kai kuriems žmonėms niekada net nebuvo suteikta tokia galimybė. O iš kitų ją atėmė. Lukas atsiduso.

Na, jį bent jau mėsinės ne dėl barzdų statistikos ar kitų prietaringų nesąmonių. Ir visgi Lukas įtarė, kad Holė Evans kelia didesnę grėsmę nei visi likusieji reporteriai...

2

– Galima sakyti, kad *Audra* beveik visą žaidimą žaidė ne visos sudėties, todėl prastas BS smūgiuotojų žaidimas, be abejo, prisidėjo prie šiandienos pralaimėjimo. Gal galite paaiškinti, kas privertė *Audrą* tiek kartų prasi-

žengti?

Holė sustabdė vakar dienos įrašą ir susirangė ant sofos šalia geriausios draugės Peidžės Halet.

– Ar girdėjai? Tai *mano* klausimas. Koris Baniukas ką tik Lukui Magvairui uždavė mano klausimą. Ir tas asilas nuėjo šalin nepasakęs nė žodžio? Ne. Jis stovėjo ir atskinėjo. Kvailys!

– Kai uždavei šį klausimą, jis tave ignoravo? – įsižeidusi draugės vardu paklausė Peidžė.

– Na, ne. Jis mane ignoravo, kai paklausiau, ar ketina užsiauginti atkrintamųjų barzdą. Tačiau paskui aš *norėjau* paklausti būtent šio klausimo. Tai puikus klausimas!

Peidžė sugrįžo prie skaitomo žurnalo.

– Patikėsiu tavo žodžiu. Praradau susidomėjimą, kai jis pradėjo kalbėti apie Kiniją. Be to, kodėl *Audra* visą kėlinį žaidė ne visos sudėties? Taip tikrai nelaimėsi.

Holė atsiduso ir padėjo televizoriaus pultą ant kavos stalelio.

– Ne visos sudėties *Audra* žaidė ne visą kėlinį. Sportininkai gavo dvidešimt baudos minučių, todėl šiose varžybose be vieno žaidėjo žaidė tiek laiko, kiek trunka vienas kėlinys. Ir žurnalistas nesakė „Pekinas“, jis pasakė „BS smūgiuotojai“....